

sum mutuū accepit. habent enim hoc electi propriū ut si quando
 eis in sua scientia fuit sua uanae gloriæ culpa subripitur. ad cor uelo
 cit̃ redeant. & quicquid in se ante districti iudicis oculos damnable
 inueniunt. lacrimis insequantur. qui flentes non solum caute inspiciunt
 quae mala commiserunt. sed excepto munere quae reddere & iam bona
 debuerunt. quia nimirum tanto se amplius peccatores sentiunt. quan
 to ex neglectis bonis quae agere poterant debitores tenentur. Recte
 g^o qui ferrum perdidit clamat. heu heu heu. & hoc ipsum mutuū
 acceperam. Aesi dicat. illud per desolationem negligentiae perdidit. quod
 ut per bona opera reddere ex gratia creditoris accepi. sed numquam desinen
 tem deserit quae in peccatis se uisatiter agnoscat. Unde & mox heliscus
 ueniens. lignum deorsum mittit. & ferrum releuat. quia cor insufficiens
 attollit. Quia uidelicet redemptor noster pie nos respiciens. cor peccatoris
 humiliat. & ei quam amiserat intelligentiam reformat. & lignum mergit.
 & ferrum releuat. quia cor affligit. & scientiam reparat. Unde bene
 alia translatione dicitur. Quod confrigit lignum atq; iactauit. & sic
 ferrum sustulit. lignum namq; confringere ē. cor ab elatione comerere
 lignum ad ima iactare ē. elatum cor incognitione ut diximus propriae
 infirmitatis humiliate. atq; illico ferrum ad superficiem redit. quia ad
 usum exercitationis pristinae intelligentia recurrit. Igitur. qm

Herabanus Maurus PL. 109

~~Sn 234 B - Sp. 234 D~~

~~(CAPUT VI)~~

~~Comment. in Libros IV Regum - Lib. IV~~

ut itaq; amor. sed non emolliens. sit rigor sed non exasperans. Sit zelus. sed non in
moderate seuiens. sit pietas. sed non plus quam expediat parcens. Intueri libet in moy
si pectore. misericordiam cum seueritate sociatam. Uideamus amantem pie. & dis
trictē seueritatem. Certe cum israheliticus populus ante di oculos poene inuenabi
lem contraxisset offensam. ita ut eius rector audiret. Descende peccauit populus
tuus. Ac si diuina uox diceret. Qui in tali peccato lapsus est. iam meus non est.
Atq; subiungeret. Dimitte me ut irascatur furor meus contra eos. & deleam eos.
fatiamq; te ingentem magnam. Illi semel & iterum pro populo cui pre erat obi
cem se ad impetum di irascentis opponens ait. Aut dimitte eis hanc noxam.
aut si non facis. dele me delibro tuo quem scripsisti. Pensemus ergo quibusuis
ceribus eundem populum amant. pro cuius uita delibro uitae deleri se pœut.
sed tamen isti qui tanto eius populi amore constringitur. contra eius culpas.
pensemus quanto Zelo rectitudinis accendatur. Mox enim pœitione prima
culpa ueniam ne deleantur obtinuit. ^{sed} ad eundem populum ueniens ait. Ponat
uir gladium suum sup femur suum. Ite & redite de porta usq; ad postam. p
medium castrorum. occidat unusquisq; fratrem & amicum. & proximum suum.
Ceciderunt q; indic illo quasi uiginti tria milia hominum. Ecce qui tam om
nium & iam cum sua morte pœut. paucorum uitam gladio extinxit. Intus ar
sit ignibus amoris. foras accensus ē. Zelo seueritatis. Tanta fuit pietas. ut se
pro illis coram dño morti offerre non dubitaret. Tanta seueritas. ut eos quos
diuinitus feriri timuerat. ipse iudicii gladio feriret. sic amant eos quibus pre
fuit. ut pro eis nec sibi parere. & tamen delinquentes sic persecutus ē. quos ama
uit. ut eos & iam dño pœcente prosterneret. utrobique legatus fortis. utrobique
mediator ammirabilis. Causam populi apud dñm precibus. causam di apud
populum gladius allegauit. Intus amans diuinae ire supplicando obstat.
foris seuiens culpam feriendo consumpsit. succurrit citius omnibus. ostensa
morte paucorum. Et ideo omnipotens dñs fidelem famulum suum citius ex au
diunt agentem pro populo. quia uidit quid sup populum acturus esset. ip
se pro dño. In regimine ergo populi. utrumq; moy ses miscuit. ne discipli
na de esset. misericordiae. nec misericordia disciplinae. Unde hic quoq;